

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

XXXXX născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.09.2019 - 08.05.2020;

Instanță de apel: 12.11.2020 - 02.09.2020;

Instanță de recurs: 09.11.2020 -14.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 08 mai 2020, Chiaburu Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, pedeapsa definitivă, pentru cumul de sentințe, prin cumularea pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 decembrie 2018, cu numirea pedepsei definitive sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 35 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 128 lei în folosul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Chiaburu Vadim la 08.08.2018, la aproximativ ora 23:30, aflându-se în centrul satului XXXXX, intenționat din motive huliganice, în prezența la mai multe persoane, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea cefei ofițerului de patrulare a plutonului Rîșcani-Drochia-Dondușeni al Companiei

nr.2 din cadrul Regimentului de patrulare „Nord”, Eugen Ciumac, apucându-l de maioul uniformei de serviciu, în regiunea gâtului, trăgându-l după el, la locul comiterii accidentului rutier. În continuarea acțiunilor sale huliganice, l-a numit cu cuvinte necenzurate pe agentul principal a plutonului Rîșcani-Drochia-Dondușeni al Companiei nr.2 din cadrul Regimentului de patrulare „Nord”, Adrian Vrînceanu, care era îmbrăcat în uniformă și în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a ieșit la fața locului producerii accidentului rutier. Apoi, îmbrâncindu-l, i-a aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea pieptului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.XXXXXX la Vrînceanu Adrian se determină echimoze pe partea anterioară a hemitoracelui pe stânga, la nivelul spațiului intercostal 3-4, de diferită intensitate și pe partea medială a brațului stâng, leziuni care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, cu indicii - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de dânsul, iar în caz de reținere a infracțiunii incriminate să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului inculpatul a invocat că, sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, atestă că nu s-au constatat faptele infracționale incriminate.

Apelantul a susținut că, în rezultatul examinării probelor și a declarațiilor martorilor în cadrul cercetării judecătorești prin prisma coroborării, vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal nu a fost dovedită, iar faptele descrise în învinuire nu au fost comise de acesta.

Acesta a considerat că, prin respingerea demersului de audiere a martorilor Bădărău Ruslan și Bădărău Tatiana, i-a fost îngrădit dreptul la apărare.

3.1. Avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului a contestat cu apel suplimentar sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Chiaburu Vadim să fie achitat din motivul că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute de art.385 Cod de procedură penală.

În rezultatul examinării probelor și a declarațiilor martorilor în cadrul cercetării judecătorești prin prisma coroborării, consideră că vinovăția lui Chiaburu

Vadim în comiterea faptei prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal nu a fost dovedită.

A mai menționat avocatul că, instanța de judecată a admis un șir de încălcări și nu a cercetat probele, materialele cauzei penale respectiv a adoptat o sentință ilegală.

Apelantul consideră că, pe parcursul desfășurării urmăririi penale, nu au fost administrate probe ce ar atesta prezența elementelor componente ale acesteia infracțiuni în acțiunile lui Chiaburu Vadim.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2020, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței de condamnare fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Chiaburu Vadim în comiterea infracțiunii incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestora fapta prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate, or, instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Lecturând sentința emisă de către instanța de fond s-a constatat că la baza acesteia au stat declarațiile părților vătămate Vrînceanu Adrian, Ciurac Eugen și a martorilor Sîrghi Vadim, Pîntea Constantin, Chiaburu Alina, Găină Antonina, Cemîrtan Mihail, precum și pe probele scrise ale prezentei cauzei penale, și anume:

procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 20.09.2018, înregistrat sub nr.XXXXX; raportul nr.XXXX din XXXXX prin care la Dispecceratul Nord a parvenit înștiințarea telefonică de la Vrînceanu Adrian; raportul din 09.08.2018 depus de subofițerul de patrulare, agent principal Vrînceanu Adrian; raportul din 09.08.2018 depus de subofițerul de patrulare, agent superior Eugen Ciurac; raportul de constatare medico-legală nr.XXXXX din 16.08.2018; schița accidentului rutier din 08.08.2018; raportul de expertiză nr.XXXXX din 14.08.2018; raportul de expertiză judiciară nr.XXXXX din 20.08.2018; cererea depusă de Vrînceanu Adrian din 23.10.2018; ordonanța din 24.10.2018 de recunoaștere a lui Ciurac Eugen în calitate de parte vătămată; caracteristica nr.XXXXX din 19.09.2018 eliberată de Primăria satului XXXXX; comunicările nr.7901 din 05.05.2018 eliberate de ÎMSP Spitalul raional Rîșcani, prin care se atestă că, Chiaburu Vadim nu se află la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru; revendicarea forma 246 în privința lui Chiaburu Vadim din 05.09.2018; cazierul contravențional eliberat pe perioada 01.01.2010-05.09.2018 în privința lui Chiaburu Vadim; procesul verbal de confruntare din 20.12.2018 dintre Chiaburu Vadim și Vrînceanu Adrian; procesul verbal de confruntare din 21.12.2018 dintre Lungu Ion și Ciurac Eugen; proces-verbal de confruntare din

21.12.2018 dintre Chiaburu Vadim și Ciumac Eugen; procesul-verbal de confruntare din 19.06.2019 dintre partea vătămată și învinuit.

Astfel, probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probator, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului Chiaburu Vadim în faptele aduse în învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel formulate cu privire la nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate

În altă ordine de idei, apelantul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de acuzare, inclusiv declarațiile părților vătămate menționând că sunt contradictorii, considerând că instanța de fond incorect a plasat acestea la baza sentinței de condamnare

La acest capitol, instanța de apel a reținut că potrivit art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Totodată, instanța de apel a menționat că, dezacordul părților în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către apelant, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt, iar în urma verificării probelor în instanța de apel, Colegiul penal a ajuns la concluzia că este imposibilă o nouă apreciere a acestora în modul propus de autorii apelurilor declarate, or, probele acumulate și administrate în cazul procesului sunt în coroborare cu circumstanțele stabilite ale cazului, cu starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță.

De asemenea, instanța de apel a constatat ca fiind neveridice, declarațiile martorului Lungu Ion, depuse în cadru ședinței de apel, întrucât acesta a recunoscut că în momentul conflictului în cauză, acesta era în stare de ebrietate. La fel, se constată ca fiind contradictorii declarațiile acestui martor, astfel, acesta menționează că nu a văzut acțiuni agresive din partea inculpatului Vadim Chiaburu față de colaboratorul de poliție Vrînceanu Adrian, totodată a menționat că polițistul dat nu cunoaște unde se afla.

Instanța de apel a subliniat ca fiind incerte și declarațiile martorului Bodareu Ruslan. Astfel, din materialele cauzei se constată că inculpatul Chiaburu Vadim la fața locului era singur, însă martorul Bodareu Ruslan declară că inculpatul se afla cu familia acestuia și familia sa, or, martorul în cauză expune circumstanțe ce le cunoaște de la fața locului unde inculpatul nu era singur, acesta din urmă revenind la fața locului de mai multe ori, acționând de unul singur.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a verificat motivele invocate de către apelant, și în urma verificării efectuate a ajuns la concluzia că actele cauzei dovedesc incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au generat adoptarea sentinței de condamnare a lui Chiaburu Vadim în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, cu trimitere la prevederile art.art.16, 61, 75, 84 Cod penal, instanța de apel a notat că, reieșind din partea descriptivă a sentinței adoptate la caz, se menționează că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond a luat în considerație gravitatea infracțiunii comise, persoana inculpatului (se caracterizează pozitiv la locul de trai), anterior nu a avut atingeri cu legea penală, nu a avut atingeri cu legea contravențională, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, motivul comiterii infracțiunii.

În opinia instanței de apel, instanța de fond ținând cont de circumstanțele stabilite, a conchis justificat că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge fără izolarea lor de societate, fiind posibil de a stabili pedeapsa sub formă de amendă.

5. Avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia adoptată, solicitând dispunerea rejudecării cauzei de către instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la adoptarea deciziei contestate instanța de apel a admis în conformitate cu prevederile art.6 p.11¹) Cod de procedură penală, o eroare gravă de fapt - stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În acest sens instanța de apel a apreciat drept incerte declarațiile martorului Bodareu Ruslan care a făcut declarații în fața instanței de apel. Ultimul a indicat că pe parcursul conflictului care s-a declanșat la data de 08.08.2018 din s. XXXXX, Chiaburu Vădim s-a aflat în preajma acestuia și nu a participat la conflictul cu colaboratorii de poliției. Instanța de judecată a apreciat declarațiile ultimului incerte și a invocat că Chiaburu Vădim a revenit de mai multe ori la fața locului de unul singur. Astfel, aceste concluzii sunt denaturate deoarece nu corespund declarațiilor martorului respectiv.

La fel, recurentul a menționat că, declarațiile martorului Lungu Ion ultimul a indicat, că a fost condamnat pentru acțiunile huliganice comise față de Ciumac Eugen, în atare situație când pentru aceiași faptă este condamnată o persoană instanța de apel urma să se expună asupra calificării corecte a acțiunilor pretinse din partea lui Chiaburu Vădim.

Pe parcursul desfășurării urmăririi penale, nu au fost administrate probe ce ar atesta prezența elementelor componente ale acestei infracțiuni în acțiunile lui Chiaburu Vădim. Potrivit dispoziției art.287 alin.(1) Cod penal, inițiatorul încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul, făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. In acest sens a menționat că Chiaburu Vădim nu a acționat din care va intenții huliganice la data de 08.08.2018 cu scopul de a încălca grosolan ordinea publică, însoțită de aplicare violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Ce ține de raportul de expertiză nr.XXXXX din 20.08.2018 în privința lui

Ciumac Eugen acesta nu este relevant în speță, dat fiind faptul că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire, lui Lungu Ion îi sunt încredințate acțiunea de provocare a leziunilor corporale părții vătămate Ciumac Eugen prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în nas.

Ultimul aspect în opinia apărării care duce la casarea deciziei este faptul că sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani a fost contestată prin trei apeluri: Apelul avocatului Dolghii Victor în interesele lui Chiaburu Vădim, apelul lui Chiaburu Vădim și apelul suplimentar al avocatului Guțu Tatiana în interesele lui Ciaburu Vădim. În partea descriptivă a deciziei se regăsește faptul că, instanța de apel a examinat apelul avocatului Dolghii Victor, dar în partea dispozitivă a decizie nu se expune asupra admiterii sau respingerii ultimului.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Colegiul penal constată că, preponderent argumentele formulate de apărare se referă la modalitatea de apreciere a probelor, în special recurentul obiectând asupra depozițiilor martorilor Bodareu Ruslan, Lungu Ion și asupra raportul de expertiză nr.201827p0353 din 20.08.2018 în privința lui Ciumac Eugen care au fost denaturate și apreciat eronat de către instanța de apel.

La acest punct de analiză, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinență, concludentă, veridicitate și utilitate a acestora, iar toate probele în ansamblul lor - din punct de vedere al coroborării acestora.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului raportat la învinuirea imputată acestuia prin actul de învinuire și sesizare a instanței.

Totodată, Colegiul penal accentuează că, argumentele avocatului invocate în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Nefondat este și urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *„sentința a fost contestată prin trei apeluri: apelul avocatului Dolghii Victor în numele inculpatului, apelul lui Chiaburu Vădim și apelul suplimentar al avocatului Guțu Tatiana în interesele inculpatului. În partea descriptivă a deciziei se regăsește faptul că instanța de apel a examinat apelul avocatului Dolghii Victor, dar în partea dispozitivă a deciziei nu se expune asupra admiterii sau respingerii acestuia”*.

În acest sens instanța de recurs ține să menționeze că, apelul declarat la 18 mai 2020 (f.d.61-65) și suplimentul depus la 25 mai 2020 (66-67) în esență conțin aceleași argumente fiind semnate de către inculpatul Chiaburu Vădim și nu de către avocatul Dolghii Victor, precum este menționat în recurs.

Mai mult, aceste alegații ale avocatului sunt denaturate și nu au un substrat factologic și din considerentul că însăși avocatul Guțu Tatiana prin apelul suplimentar înaintat în numele inculpatului la 10.06.2021, a solicitat să fie admis apelul declarat de către inculpatul Chiaburu Vădim, nefiind menționat și despre un oricare alt apel depus de către avocatul Dolghii Victor.

În această ordine de idei Colegiul penal accentuează că, la lecturarea textului deciziei recurate nu au fost stabilite discrepanțe sau curențe dintre partea descriptivă și dispozitivă în sensul indicat în recurs, ceea ce denotă că instanța de apel s-a expus în conformitate cu prevederile art.art.413-415 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către avocat nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei eroare de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și,

potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Chiaburu Vadim Victor*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena